

imidtærd, at der er eet Moment, som det ærede Medlem slet ikke kom ind paa, og det er Hensynet til, hvorvidt de nuværende Lønninger ere tilstrækkelige eller ikke. Dersom det ærede Medlem vilde have sjenket det sin Opmærksomhed, i hvilket Forhold Lønningsforbedringer ere foreslaaede her, sammenholdt med de Lønningsforbedringer, man ellers har anset for nødvendige eller passende tror jeg, at det ærede Medlem nødvendigvis maatte være kommen til det Resultat, at det, som er foreslaaet i Retning af Lønningsforbedringer, netop under dette Lovforslag er ganske overordentlig moderat. De Herrer, som have gjort sig beskjendte med det foreliggende Lovforslag ville vist have bemærket, at Hovedforbedringen for Lønningernes Vedkommende bestaar deri, at Tallet af Alderstillaag er blevet større. At der desuden er nogle Omflytninger fra een Lønningsklasse til en anden, fra en Lønningsgruppe til en anden, behøver jeg ikke særlig at gjøre opmærksom paa. Men Hovedforbedringen af Lønningerne for Toldetatens Embeds- og Bestillingsmænd bestaar deri, at Tallet af Alderstillaag er blevet større, og allerede ved Fremsettelsen af Lovforslaget gjorde jeg opmærksom paa, hvor fattige de nuværende Alderstillaag ere, det vil sige, hvor faa de ere i Tal i Forhold til de talrige Klasser, der have Afgang til at faae Alderstillaag. Jeg bemærkede udtrykkelig, at disse Alderstillaag i Reglen først naaas efter en Tjenestetid af, om jeg ikke husker feil, cirka 12 Aar i Klassen, altsaa en Tjenestetid, der er betydeligt længere, endogsaa flere Gange saa lang som den, man ellers ved vore Lønningslove anser for at være tilstrækkelig til at opnaa et Alderstillaag.

Sad: Jeg vil blot tillade mig et Par Ytringer i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Solbæl Amts 3die Valgtreds (Zauber) udtalte, idet jeg ikke ønsker, at hans Udtalelser skulde staa her aldeles umodsagte. Det forekommer mig nemlig, at de Lønninger, der ydes Toldpersonalet, hvad enten det nu er Toldpersonalet her i Byen eller Toldpersonalet omkring i Provindserne, ere, hvad der ogsaa efter min Overbevisning er almindelig anerkjendt, saa tarvelige, at de ikke ret vel kunne tænkes tarveligere. Naar desuagtet hele den Forbedring, der tilsigtes gennem nærværende Lovforslag efter Forsøbet af en halv Snes Aar, i hvilke Livsforholdene ganske sikkert ere stegne meget betydeligt, kun angaar Alderstillaagene, negter jeg ikke, at det forekommer mig at være i allerhøjeste Grad moderat. Skulde der altsaa indføres nogen væsentlig Besparselse gennem denne Lønningslov, maatte det, som ogsaa antydet af det ærede Medlem, ske ved en Om-dannelse af hele vort Toldsystem, og navnlig ved Udførelse af et saadant System, som han antydede, idet han mente, at man skulde have langt større Toldomraader, det vil sige større Omraader, hvor

der var etableret overordnede Toldembedsmænd. Men jeg tror, at det ærede Medlem ikke tilstrækkelig har taget med i Betragtning, at, hvis det skulde ske, maatte upaatvilelig ogsaa vele det Princip, der er neblagt i vor Toldlovgivning, forandres, det Princip, som netop er af overordentlig Vigtighed for Publikum, for dem, der skulle fortolde, at man kan fortolde overalt, hvor der kan tænkes indført Varer. Jeg kan nemlig ikke indse, at det er muligt at have tilstrækkeligt Personale med tilstrækkelig Ryndighed paa de forskjellige Steder, naat man vil indføre langt ringere Lønninger end hidtil. Naar det ærede Medlem dernæst kom med en Bemærkning om, at man ingenlunde kunde regne saaledes, at en Forhøielse af Toldintraderne, en Forøgelse af Expeditionerne maatte medføre en Forøgelse af Personalet, saa skal jeg for mit Vedkommende, saalænge det opstilles som almindelig Sætning, med første Forhøielse underskrive det. Thi der er aabenbart Steder, hvor man er nødt til at have et vist Toldpersonale, uagtet Expeditionernes Antal og Toldintradernes Beløb er temmelig ringe, og hvor derfor den Omstændighed, at Toldindtægterne stige f. Ex. til det Dobbelte, maatte ikke behøve at medføre nogen forøget Udgift, end ikke med en Dre, til Lønninger; men andetskeds kan det være saa, at selv en ubetydelig Forøgelse af Forretningerne nødvendiggjør en tilsvarende Forøgelse af Personalet. Nu er det netop saaledes hos os, at det egentlig ikke er paa de smaa Toldsteder, at For-toldningen er tiltagen meget betydelig, men det er særlig paa de større Steder og ganske særlig i Kjøbenhavn, og jeg maa tilstaa, at jeg i Grundten er bleven forundret over, at man i Kjøbenhavn kan vedblive at expedere Alt, hvad Toldvæsenet skal expedere, med det Personale, der kræves her efter dette Lovforslag, saameget mere som man ogsaa kan sige sig selv, at efter al Rimelighed vil Udviklingen i Kjøbenhavn vedblive endnu endel Aar at gaa i samme Spor som hidtil, saa at altsaa baade Indførsel og Udførsel af Varer og Toldintraderne ville stige ikke saa ganske lidt. Forøvrigt antager jeg ikke, at det er værdt at komme dybere ind paa dette Lovforslag ved denne første og aldeles forberedende Forhandling, og jeg beder derfor ogsaa mine Ytringer betragtede som kun fremkomne af den Grund, som jeg nævnte ved Begyndelsen af mit Foredrag, nemlig den, at jeg ikke ønsker, at den Udtalelse, som fremkom fra det ærede Medlem for Solbæl Amts 3die Valgtreds (Zauber), skal staa aldeles umodsagt ved denne Behandling.

Zauber: Jeg tror, at den første Behandling netop er Stedet til at fremsætte saadanne almindelige Bemærkninger, som jeg har tilladt mig at fremsætte, og jeg antager egentlig ikke, at de vilde kunne fremkomme paa noget hensigtsmæssigere Sted end netop her ved 1ste Behandling. Dersom